

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Lliurament del premi Solidaritat 2011

Palau del Parlament, 6 de febrer del 2012

La presidenta

Senyores diputades, senyors diputats, autoritats, amigues, amics i familiars dels guardonats, senyores i senyors, em plau presidir, per segon any consecutiu, aquest acte de lliurament del premi Solidaritat i de la menció especial Mitjans de Comunicació, que atorga, des del 1987, l'Institut dels Drets Humans de Catalunya, entitat que va néixer l'any 1982 i que té com a finalitat l'estudi, la investigació, la divulgació, l'ensenyament i la promoció dels drets humans des d'una perspectiva interdisciplinària. Per tant, com ha dit el president de l'Institut dels Drets Humans, enguany en farà vint de l'atorgament del premi en aquest Parlament, vint-i-cinc de la idea que van tenir atorgant-lo, i trenta de la institució. Per tant, jo crec que es podrà fer una festa una mica grossa, una mica grossa dintre de l'austeritat.

És aquesta una entitat que ha mantingut cada any entre les seves activitats l'oferta del curs sobre drets humans, organitzat des dels seus inicis i el qual recordo que reunia mossos d'esquadra, estudiants de dret, de criminologia o treballadors socials, entre altres, i mantenia una relació institucional molt positiva amb el govern de la Generalitat, i especialment amb el departament de justícia.

M'agrada repetir-ho —l'any passat ja ho vaig dir—, perquè realment és una de les entitats que, quan era responsable del departament de justícia, cada any em convidava a la inauguració o la cloenda del curs. I recordo que en els seus inicis aquesta inauguració o cloenda i el curs en si es feia al Col·legi d'Advocats de Barcelona.

Vull ressaltar la importància que, novament, aquestes dues distincions, el premi Solidaritat i la menció especial Mitjans de Comunicació, es lliurin en aquest palau, enguany, que serà el 80è aniversari de la seva entrada en funcionament com a seu del legislatiu català. De fet, el 6 de desembre d'enguany farà vuitanta anys el president Companys i el president Macià van inaugurar aquest Parlament.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

El palau del Parlament es troba al cor de Barcelona, i és bo, és necessari i és positiu obrir-lo a la societat en actes com el d'avui, un acte, on tenim l'oportunitat d'insistir en el valor humanitzador de la solidaritat, que té el fonament i el suport en la dignitat de les persones i dels pobles.

Avui i aquí hem de subscriure la defensa perseverant i inequívoca dels drets humans, en els més diversos àmbits i des de les diverses trinxeres ideològiques, amb el benentès que de segur que trobarem un denominador comú en la defensa d'una vida digna i d'un món amb valors. I convé tenir ben clar que, més enllà de les grans declaracions, el drets humans es garanteixen, es defensen i es tutelen des de la proximitat. Com ha dit en la seva intervenció el president de l'institut, els guardons d'avui han recaigut en una persona i en un mitjà escrit defensors dels drets humans de proximitat.

Per això, i a més de la imprescindible actuació dels poders públics, és tan important la implicació de les associacions de veïns, d'altres plataformes cíviques i de les xarxes comunitàries, però també és imprescindible el compromís de tots els ciutadans.

La fita és clara i assolible: es tracta de millorar el nostre entorn, de dignificar-lo, perquè en aquest context les persones i les famílies hi puguin viure dignament. Quan repasses els diferents guardons concedits els darrers vint-i-cinc anys, veus que aquesta fita és clara. Aquí mateix tenim el responsable del Banc d'Aliments, que l'any passat va rebre aquest guardó. O tenim també el Jordi Cots, pedagog i defensor dels drets de la infància. No tenim aquí, perquè no l'he vista, sor Genoveva Masip, però és una persona que ha dedicat tota la vida a la reinserció social dels reclusos de les presons. O entitats com Justícia i Pau, o Arrels, o la Fundació Marianao. N'he dit algunes amb què jo, en diferents moments de la meua vida professional i política, he tingut relació, però totes i cada una –abans ho comentava al president de l'institut– tenen clar al seu ADN l'esperit de la solidaritat.

I aquesta fita –millorar el nostre entorn perquè persones i famílies puguin viure dignament– reclama viure en democràcia i perfeccionar-la, amb la participació ciutadana. La qualitat de vida és massa important per delegar-la plenament en els poders públics. Ens hi hem d'implicar, i hem d'influir i de participar en la gestió dels afers públics.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

El concepte 'conquerir' els drets humans resulta bàsic, i ens apel·la a tots a teixir, dia a dia, xarxes de solidaritat i de relacions de convivència, d'una manera diríem que artesanal, a foc lent, de manera duradora. Tenim necessitat d'un humanisme militant i expansiu que posi els fonaments d'una convivència sòlida i fecunda.

En aquest punt, permetin-me que destaquï el testimoni i la consagració a una causa que es considera justa de persones com la que avui heu guardonat amb el premi Solidaritat, el senyor Àlvaro García Trabanca, extremeny d'origen –divuit anys al seu poble natal, d'Olivenza– sabadellenc i de Sant Quirze del Vallès d'adopció, històric sindicalista i lluitador social, sense por de les pressions socials ni de la presó, amb una biografia marcada per una consciència social indubtable i per una voluntat de millorar les condicions de vida i de treball i, per això, del seu entorn humà. La seva trajectòria llarga, fecunda i solidària en pro dels drets socials l'ha portat ara, quan ja està jubilat, a seguir treballant en projectes solidaris i d'ajuda a la comunitat.

Àlvar, la feina la fan els cansats, perquè són els que realment treballen, i tu durant tota la teva vida no has fet altra cosa que això: treballar, treballar i treballar, però, a més, treballar per a la gent, no per a la teva gent; la gent s'ha fet 'teva', perquè tu has treballat per a ells.

Avui, en rebre aquest premi, et trobes acompanyat d'antics companys de sindicat, d'antics lluitadors socials, de la teva família, dels teus fills i néts, de l'alcalde de Sant Quirze –l'alcalde de Sabadell no ha pogut venir per raons familiars, però ja saps que tu i jo tenim una cosa entre mans amb ell que haurem d'arreglar.

Vas viure trenta-set anys, o trenta-sis, a Sabadell, i ja en fa vint-i-sis que vius a Sant Quirze. Estàs també acompanyat de la secretària general de la USO que et coneix des de fa molts anys, sindicat del qual vas arribar a ser secretari general, i també envoltat de molts amics, catalans i extremenys, que han volgut ser avui amb tu en aquest homenatge a la teva vida tan fecunda i solidària.

Les teves paraules i la teva vida ens han arribat al cor. Tu t'has emocionat, però jo crec que molts d'aquí també s'han emocionat, els que et coneixien, els que et coneixen i els que, sense conèixer-te, sabíem de tu. Ja t'he dit abans que hi havia hagut algú que m'havia parlat de tu i que, a més, em va dir: "El dia que li donin un premi, parla bé de l'Àlvar, perquè som molt amics", i ja saps de qui parlo.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Gràcies, moltes gràcies, Àlvar, pel teu testimoni i perquè has estat i ets un referent en la teva lluita vital pels drets socials, i perquè has estat mereixedor del premi Solidaritat.

També vull destacar el testimoni de col·lectius com el que els darrers vint anys han tirat endavant el projecte editorial 'La veu del carrer', en el si de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona, per tal de potenciar l'associacionisme i conèixer la nostra ciutat, Barcelona, i els seus barris. Continueu la vostra feina, la de la FAVB, per fer una ciutat més justa i equilibrada, més solidària i participativa.

Vull felicitar, doncs, Jordi Bonet, president de la Federació de Veïns i Veïnes de Barcelona i els codirectors de la revista, Andrés Naya i Marc Andreu, per la vostra feina, per la vostra solidaritat reconeguda en defensar, a través de la lletra escrita, les realitats més desafavorides de la societat.

I acabo la meva intervenció. Els reptes del present hi són en tota la cruesa i intensitat. Per tal de superar-los, ens cal propiciar una Catalunya inquieta i inconformista, que reclami participar no solament en la formulació de les preguntes socialment importants, sinó també en l'articulació de respostes vàlides, urgents i viables a la situació social i econòmica en què ens trobem.

Tingueu la certesa que el Parlament està al cas de les demandes del país i de la situació crítica que està passant. No renunciem a actuar, a ser proactius en la defensa dels valors democràtics i en l'exercici de les nostres funcions en el marc de l'autogovern.

Volem un Parlament activat, punyent, ben amatent a la realitat social, econòmica i cultural de Catalunya i el món, i treballem per tenir-lo.

Reitero, per acabar, les meves felicitacions als guardonats i, alhora, encoratjo l'Institut de Drets Humans de Catalunya a continuar la seva línia de treball per a la consecució de les seves finalitats socials.

Moltes gràcies a tots vostès per la seva presència.